

گزارش مختصر رامز الاکبروف، سرپرست نماینده خاص سرمنشی برای افغانستان
به شورای امنیت سازمان ملل متحد

نیویارک، ۲۳ جون ۲۰۲۲

[طوریکه ارائه شد]

* * *

آقای رئیس،

از اینکه برایم فرصت دادید تا به عنوان سرپرست یوناما امروز از کابل به این شورا سخنرانی کنم، نهایت سپاسگذار می باشم. طوریکه شما در سخنرانی افتتاحیه تان ایراد نمودید، دیروز زمین لرزه‌ی مرگبار صبح زود هنگامی که مردم در خواب بودند، ولایت پکتیکا را تکان داد. تا اکنون، طبق آخرین معلوماتی که به دست ما رسیده، تقریباً ۸۰۰ تن از بین رفته و بیش از یک هزار و چهار صد تن مجروح شده اند که مجروحیت اکثر شان جدی می باشد و چندین هزار خانه تخریب شده و از بین رفته است. عملیات جستجو و نجات در جریان است، و توقع می رود که میزان تلفات و تعداد محلات آسیب دیده طی روزهای آینده بیشتر شود. به تعقیب این زمین لرزه، فعالان بشری همراه با مسئولین حاکم مساعدت های عاجل را تدارک دیدند، چنانچه که وزارت دفاع رهبری [این عملیات] را به عهده دارد و آمبولانس ها، تجهیزات طبی، بسته های کمکی، ادویه جات، تیم های سیار صحتی و لوازم اضطراری به شمول خیمه، کمپل، تریال های پلاستیکی و مواد غذائی را ارسال نمودند. تیم های مشترک ارزیابی موسسات در خلال چند ساعت به محل رسیدند و برای هماهنگی و شکل دهی مساعدت های بشردوستانه کمک نمودند.

در جریان ۲۴ ساعت، من از ساحات آسیب دیده دیدن خواهم کرد، با خانواده های متاثر، نخستین امداد رسانان به شمول گروه های زنان جامعه مدنی که تلاش می کنند تا اطمینان حاصل گردد که مساعدت ها به زنان و دختران می رسد، ملاقات می نمایم و در مجموع از تلاش ها برای مساعدت حمایت می کنم. من با روسای موسسات سازمان ملل متحد که مساعدت ها را مستقیماً به جوامع و مردم افغانستان ارائه می کنند، آنجا خواهم بود، و در ساحه با نهاد های رفاهی از جامعه مدنی گرفته تا جامعه جهانی مشترکاً کار خواهم کرد. تلاش های آنها چشمگیر و قابل ستایش می باشد. من از فعالیت های قهرمانانه آنها طی دو روز گذشته قدردانی می کنم.

من مطمئن هستم که همه تان موافق هستید که تراژیدی دیروز یادآور خطرات بی شماری است که در حال حاضر مردم افغانستان با آن مواجه است. مراتب تسلیت عمیق خود را به مردم افغانستان، خانواده ها و عزیزان آنانیکه جان های شان را از دست دادند، ابراز نموده و برای مجروحین این حادثه شفای عاجل خواهانم.

آقای رئیس،

باوجود آن، گزارش مختصر امروز من روی سایر موارد اضطراری متمرکز خواهد بود که مردم افغانستان امروز با آن مبارزه دارند و زمین لرزه‌ی روز چهارشنبه فقط یکی از آنها بود. این [موارد] عبارتند از: وضعیت حقوق بشری. بحران اقتصادی. نیازمندی های عاجل بشری موجود. و بالآخره، نیاز برای تعامل دوامدار با مسئولین حاکم.

اجازه دهید تا با حقوق بشری آغاز نمایم. وضعیت حقوق بشر در افغانستان کماکان شکنند می باشد. به رغم اعلان عفو عمومی و تکرار اطمینان از سوی مسئولین حاکم که [عفو عمومی] رعایت می شود، یوناما کماکان ادعا های معتبر مبنی بر کشتار، بدرفتاری و سایر خشونت هایی را دریافت کرد که هدف آن افراد وابسته به حکومت قبلی افغانستان بود. همچنان، یوناما به دریافت ادعا های معتبر خشونت ادامه داد که توسط مسئولین حاکم علیه افراد متهم به داشتن ارتباط با مخالفین

مسلح و شاخه خراسان داعش ارتکاب یافته است. مسئولین حاکم باید اقدامات بیشتر روی دست گیرند تا از چنین خشونت ها جلوگیری صورت گیرد و ثابت کنند که هنگامی که چنین [خشونت ها] ارتکاب میابد، عاملین آن پاسخگو قرار می گیرند.

مسئولین حاکم با سرکوب کردن افراد ناراض و بستن فضای مدنی در کشور، به گونه‌ی گسترده مانع رعایت حقوق بشری اساسی مانند آزادی تجمعات صلح آمیز، آزادی عقیده و بیان شده اند.

این ممنوعیت ها کماکان مشخصاً حقوق و آزادی های زنان و دختران افغانستان را هدف قرار داده، سهمگیری شان در حیات اجتماعی، سیاسی و اقتصادی را محدود می سازد. این [محدودیت ها] شامل وضع ممنوعیت شدید بالای مکاتب متوسطه دختران و تصمیم مبني بر وضع محدودیت بر پوشانیدن صورت زنان می باشد که در این مورد خانم دیورا لاینز، نماینده قبلی سرمنشی با جزئیات به شما گزارش داده است. هزینه این پالیسی ها برای اقتصاد بسیار هنگفت می باشد. به گونه‌ی مثال، هزینه روانی-اجتماعی منع تعلیم غیر قابل محاسبه می باشد. زنان به طور گروهی به نحوی از جامعه طرد شده اند که در جهان سابقه ندارد.

اجازه دهید به این شورا اطمینان دهم که یوناما صدای رسا و شنوا برای حفظ حقوق مردم افغانستان به ویژه حقوق زنان و دختران باقی خواهد ماند.

آقای رئیس،

موضوع دوم که می خواهم به آن پردازم بحران اقتصادی موجود می باشد. شاید این یگانه مهمترین موضوع در افغانستان به عنوان عامل بالقوه‌ی منازعات و همچنان عامل بدبختی باشد. اقتصاد افغانستان از ماه آگست بدینسو تقریباً ۳۰ - ۴۰ درصد تقلیل یافته است؛ عواید و درآمد ۲۰ - ۳۰ درصد کاهش یافته، در حالیکه در تعداد خانواده هایی که از خارج برای پول دریافت می کردند ۵۰ درصد کاهش یافته است. این امکان وجود دارد که بیکاری امسال به ۴۰ درصد برسد - در سال ۲۰۲۱ این رقم ۱۳ درصد بود - و پیش بینی های وجود دارد که میزان فقر الی ختم سال ۲۰۲۲ به ۹۷ درصد افزایش خواهد یافت. حتی این بیشتر هشدار دهنده است که ۸۲ درصد خانواده ها اکنون قرضدار هستند، در حالی که وخامت وضعیت اقتصادی فرصت کمی را برای کاهش قروض فراهم می سازد. منابع اندک که اکثر خانواده ها را کمک کرد تا از مشکلات زمستان و وضعیت اضطراری عبور نمایند، اکنون رو به ختم شدن است.

اگر اقتصاد احیاء نگردد و رشد معنی دار و دوامدار نداشته باشد، پس مردم افغانستان یک بار دیگر با بحران انسانی مواجه می شوند؛ احتمالاً زمینه برای مهاجرت های گروهی مساعد می شود و شرایط برای افراطیت و درگیری های مسلحانه تازه فراهم می گردد.

در عین زمان، افغانستان به پیمانهای وسیع در مقابل تغییرات اقلیمی و تکان های جیوپولیتیکی در آینده آسیب پذیر می باشد. این عامل در صدر فقر شدید و عقب ماندگی مناطق روستائی افغانستان، جائیکه میزان تولیدات پائین بوده و خدمات آموزشی و صحتی اکثراً وجود ندارد، قرار دارد. اجازه دهید خیلی واضح بیان کنم که این مشکلات ریشه تمامی چالش های اجتماعی-اقتصادی و سیاسی است که افغانستان در گذشته با آن مواجه بوده و اکنون با مواجه می باشد. اگر کسب نتایج اجتماعی و اقتصادی متفاوت در افغانستان در نظر است، این موضوعات باید در زمان معین مورد رسیدگی قرار گیرند. در حال حاضر، افغانستان در حال تجربه کردن دومین خشکسالی متوالی طی دو سال است، در حالیکه سایر موارد اضطراری - مانند سیلاب و شیوع امراض، و همچنان هجوم ملخ ها و امراض مواشی (که جوامع و خانواده های زمیندار را متاثر می سازد) - آسیب

پذیری های از قبل موجود را عمیق تر و شدیدتر می سازد - حالانکه از حوادث طبیعی مانند زمین لرزه اخیر هیچ یادآوری نمی کنم.

بدون در نظر داشت آنچه که ما انجام می دهیم، مناطق روستائی افغانستان باید در اولویت توجه قرار گیرد و تمرکز روی سیستم زراعت - مواد غذایی باشد تا از زنجیره ی گرسنگی جلوگیری صورت گیرد. ما باید در احیای ریشه های اقتصادی کمک کنیم که در ایجاد زنجیره ی ارزش و تامین ارتباط میان دهاقین و تولید کنندگان مواد غذایی با بازار های محلی نهفته است. این به نوبه ی خود در کاهش کار بالای اطفال، بهبود وضعیت صحتی، و ایجاد فضای توانا برای انکشاف و تغییر اجتماعی مساعد واقع خواهد شد. همچنان، این امر زمینه را برای زراعت بدیل برای کشت خشخاش فراهم می سازد و به ما فرصت می دهد تا از ممنوعیت کشت خشخاش و تریاک که اخیراً از سوی مسئولین حاکم وضع شده استفاده نمائیم. حین انجام این امر، ما باید کماکان به توجه کافی به پاک سازی گسترده مواد منفجر ناشده از دوران جنگ ادامه دهیم. این رویکرد تصاعدی توسط مسئولین حاکم برای احیای اقتصاد ارائه شده و برای آسیب پذیر ترین ها مساعد واقع خواهد شد.

تیم کشوری سازمان ملل متحد از قبل چنین رویکرد ها را در مناطق روستائی از طریق رویکرد منطوقوی تطبیق می کند که حمایت های تخنیکی و مالی را مستقیماً به جوامع محلی و تشبثات کوچک منتقل می سازد، زیرساخت های کوچک محلی را احیاء می کند، و عواید اولیه را برای تعدادی از آسیب پذیر ترین ها در جامعه فراهم می نماید. باوجود آن، تمویل این گونه فعالیت ها جهت احیای اقتصاد تا اکنون نهایت محدود بوده است. ما نیازمند حمایت می باشیم.

آقای رئیس،

هنگامی که من و سایر تیم رهبری ارشد سازمان ملل متحد به سراسر کشور سفر می کنیم و با آسیب پذیر ترین افراد جامعه ملاقات می نمائیم، گفتگو های آنها تاثیرات دراز مدت از خود به جا می گذارند. اجازه دهید تعدادی از آنها را با شما شریک سازم.

خانواده های افغانستان متواضع بوده و از کمک های حیاتی که از طریق مساعدت های بشردوستانه برای شان فراهم شده، سپاسگذار می باشند؛ باوجود آن، در جریان قسمت اخیر بحران چهل ساله، همه سه خواست واضح، ساده و صادقانه دارند:

- آنها کار می خواهند، و می خواهند درآمد بیشتر داشته باشند تا بتوانند به زندگی شان ادامه دهند.
- آنها مساعدت های دراز مدت برای بحران اقتصادی می خواهند - مساعدتی که ایزار باوقار برای بقاء و فرصت برای نگرستن به آینده را برای آنها فراهم سازد.
- آنها مصئونیت می خواهند نه تنها برای خود شان بلکه برای عزیزان شان، و این مصئونیت به معنی آزادی حرکت برای مردان و زنان می باشد.

تحقق این موارد حتی در فضای عملیاتی فعلی باید در دسترس ما باشد.

با حمایت سخاوتمندانه ی تمویل کنندگان، جامعه بشری میزان مساعدت بی سابقه را برای بحران بشری گسترده در افغانستان هماهنگ نموده است.

از ماه جنوری الی اخیر ماه اپریل ۲۰۲۲، شرکای بشردوستانه حداقل یک نوع مساعدت بشری را به ۲۰ میلیون تن فراهم نمودند که شامل ۱۹.۳ میلیون فرد آسیب پذیر با نیازمندی های اساسی، ۲۴۷۰۰۰ برگشت کنندگان فرامرزی، ۷۵۰۰۰ مهاجر و ۹۵۰۰۰ فرد متاثر از سیلاب ها و سایر رویداد های اقلیمی می شود.

مواد غذایی برای بیش از ۱۹ میلیون تن؛ مراقبت های صحتی برای بیش از ۵ میلیون تن؛ تداوی سوءتغذیه ۳ میلیون طفل زیر پنج سال و خانم های باردار و شیرده؛ آب، حفظ الصحه و کمک های صحتی برای ۳.۳ تن؛ مساعدت های تعلیمی برای

۳۷۴۰۰۰ طفل؛ سرپناه و لوازم خانه برای ۱.۲ میلیون تن؛ و مساعدت های محافظتی برای بیش از ۲ میلیون تن فراهم شد. همه اینها از طریق مساعدت های سخاوتمندانه‌ی جامعه جهانی صورت گرفت.

به رغم این دستاوردها، بحران های بشری وجود دارد و نیازمند حمایت دوامدار در طول سال های ۲۰۲۲ و ۲۰۲۳ خواهد بود. آقای مارتین گریفیتس گزارش مفصل پیرامون نیازمندی های بشری را امروز به شما ارائه خواهد کرد.

چهارم، آقای رئیس،

به رغم مشکلاتی که تشریح کردم، ما قویاً معتقد هستیم که به خاطر مردم افغانستان و همچنان امنیت منطقه و جهان، استراتژی تعامل و گفتگوی دوامدار یگانه مسیر در پیش رو می باشد.

اجازه دهید تقرر سفیر مارکوس پوتزل از آلمان را به عنوان معاون جدید نماینده خاص سرمنشی در امور سیاسی تبریک بگویم؛ موصوف که از جانب سرمنشی سازمان ملل متحد مقرر شده، مسئولیت رهبری استراتژی تعامل سیاسی را به عهده خواهد داشت.

عناصر متعدد وجود دارد که دانستن آن مهم خواهد بود؛ طالبان کماکان قدرت را تقریباً به گونه‌ی انحصاری در اختیار دارند. ظهور و تداوم مخالفین مسلح به پیمانهای وسیع ناشی از عدم شمولیت سیاسی می باشد. فضای عمومی امنیت به گونه‌ی روز افزون غیر قابل پیش بینی می باشد. ما شاهد درگیری ها میان نیروهای حکومت حاکم و مخالفین سیاسی مسلح به ویژه در ولایت های پنجشیر و بغلان و همچنان شاهد حملات مواد منفجرناشده تعبیه شده و ترور های هدفمند علیه اهداف حکومت حاکم از سوی مخالفین سیاسی مسلح و شاخه خراسان داعش هستیم. حملات مخالفین مسلح علیه مسئولین حاکم در ماه می نسبت به ماه اپریل دو برابر شد. تعداد حملات شاخه خراسان داعش در مجموع در مقایسه با عین زمان در سال گذشته کاهش یافته است، ولی حوزه جغرافیائی شان به ۱۱ ولسوالی افزایش یافته در حالی که در گذشته شش ولسوالی بود. ما احتمال بی ثباتی فزاینده را رد نمی کنیم اگر حقوق مردم رعایت نشود و اگر آنها خود را در دولت شان مشاهده نکنند.

استراتژی ما در ماه آینده در صدد ترویج رایزنی و شمولیت سیاسی در دراز مدت خواهد بود. در عین زمان، ما با مسئولین حاکم در تماس هستیم تا هماهنگی در روابط مان را افزایش بخشیم. هرچند که جامعه جهانی و طالبان در رابطه به حقوق بشر، حقوق زنان و حقوق سیاسی با هم خیلی فاصله دارند، مگر نکاتی است که می توانیم در راستای بهبود زندگی افغان ها و همچنان رسیدگی به نگرانی های مشترک مانند مبارزه با مواد مخدر و پاکسازی ماین ها، همکاری بهتر داشته باشیم. طرح آجندای منافع مشترک برای اعتماد سازی و کاهش سوء تفاهم ها کمک خواهد کرد. این تعامل می تواند شامل همکاری هایی گردد که مستقیماً به نیازمندی های اولیه بشری افغان ها پرداخته و در عین حال، در موارد که مقدور باشد، از محض عرضه کمک های بشردوستانه فراتر رفته و در زمینه پایداری ساختن معیشت شهروندان عادی افغانستان طبق نیاز های اولیه بشری طوری که در بالا ذکر شد، کمک کند.

آقای رئیس،

چالش های پیشرو چشمگیر بوده و نیازمند صبر و حوصله بیشتر می باشد. اما ما باید تحمل داشته باشیم. این کمترین چیزی است که مردم افغانستان مستحق آن می باشند. ما همواره معتقد هستیم که این تنها راه برای منفعت آنها و منفعت جامعه جهانی می باشد.

از توجه تان تشکر

پایان